

Business Process Model and Notation (BPMN) standard

شرکت راهکار نوین سیاق

تاریخچه استاندارد BPMN 2.0

- استاندارد **BPMN** در ابتدا توسط گروه ابتکار مدیریت فرایند کسبوکار (BPMI) در سال ۲۰۰۴ توسعه یافت.
- در سال ۲۰۰۵ گروه BPMI با گروه مدیریت شی (OMG) ادغام شد. یک سال بعد BPMN رسما به عنوان یک استاندارد توسط گروه مدیریت شی پذیرفته شد.
- استاندارد **BPMN 2.0** نیز در سال ۲۰۱۰ توسعه یافت اما تا سال ۲۰۱۳ عرضه نشد. این استاندارد به طور رسمی توسط سازمان بین المللی استاندارد (ISO) در سال ۲۰۱۳ منتشر شد.

تعریف استاندارد BPMN 2.0

- استاندارد **BPMN 2.0** یک سیستم نشانه گذاری غیرانحصاری و رایگان مبتنی بر تکنیک فلوچارت است که برای مدلسازی فرایندهای کسبوکار استفاده می شود.
- این استاندارد به طور گسترده ای در مدیریت فرایندهای کسبوکار استفاده می شود زیرا به راحتی توسط کاربران تجاری قابل درک است و در عین حال کاربران فنی تر را قادر می سازد تا فرایندهای پیچیده را مدلسازی و پیاده سازی کنند.

BPMN 2.0 مزیت های

- نمایش بصری مراحل یک فرایند کسبوکار به کاربران اجازه می‌دهد تا به راحتی درک کنند که یک فرایند چگونه عمل می‌کند.
- در سطح فنی‌تر امکان ارایه جزئیات کافی برای اجرای یک فرایند را فراهم می‌کند.
- پرکردن شکاف بین مراحل مختلف مدیریت فرایند کسبوکار و در نتیجه حرکت از طراحی به پیاده سازی را آسان‌تر می‌کند.
- مزیت اصلی **BPMN2.0** نسبت به سایر ابزارهای مدلسازی فرایند کسبوکار این است که آن دسته از نمودارهای فرایند کسبوکار که با استفاده از **BPMN 2.0** ساخته شده‌اند به لطف فرمت **BPMN** که مبتنی بر **XML** است به سهولت به مدل‌های فرایند تبدیل می‌شوند.

تفاوت BPMN2.0 و BPMN1.2

- استاندارد BPMN1.2 به شما اجازه می دهد که یک طرح و نمودار BPMN معتبر را به زبان اجرای فرایند کسبوکار (Business Process Execution Language) معتبر بگردانید. تا موتور یک نرم افزار مدیریت فرایندها بتواند آن را اجرا کند. اما استاندارد BPMN 1.2 فقط توضیحات کلامی نمادهای گرافیکی مربوط به عناصر و قوانین مدل سازی را تبدیل می کند. این امر می تواند منجر به گمراهی و سردرگمی در فرایند ترجمه شود.
- استاندارد **BPMN 2.0** بزرگترین بازبینی BPMN از زمان شکل گیری این استاندارد است. BPMN2.0 یک فرآمدل است که شامل ساختارها و قوانین موردنیاز برای ایجاد مدل های خاص است.

BPMN2.0 تغییرات

- برخی از تغییرات اصلی که در استاندارد **BPMN 2.0** ایجاد شده عبارتند از :
 - اضافه شدن یک نمودار شرح حرکت
 - اضافه شدن نمودار گفتگو
 - رویدادهای بدون وقفه برای فرایند
 - زیرفرایندهای رویداد برای یک فرایند
 - تعریف معنایی اجرای فرایند
 - یک متمدل رسمی همراه با طبقه بندی و نمونه های انواع مدل ها
 - تبادل فرمتهای برای تبادل نمودارها میان XML و XSD
 - بهره مندی از تبدیل زبان صفحه (XSLT) بین فرمتهای XML و XSD
 - حذف وظایف ارجاع، در این نسخه می توان به جای وظیفه ارجاع از یک وظیفه فراخوان برای ارجاع به یک وظیفه عمومی یا فرایندی خاص در درون فرایند اصلی استفاده کرد.
- با به روزرسانی های انجام شده در استاندارد **BPMN2.0** تعداد عناصر و نمادهای BPMN بیش از دو برابر شده و از ۵۵ عنصر به ۱۱۶ عنصر افزایش داده شده است.

- استاندارد از سه بخش عمده تشکیل شده است:
 - 1. Process : که فرایندهای تجاری، رویدادها و پیام‌ها را نشان می‌دهد.
 - 2. Collaboration : نشان می‌دهد چگونه یک فرایند در بین همکاران اجرا می‌شود و جزئیات مکالمات بین شرکت‌کنندگان را نمایش می‌دهد.
 - 3. Choreography : نمایی از جریان پیام/اطلاعات را در میان شرکت‌کنندگان ارایه می‌دهد.

نکات بسیار مهم در مدلسازی فرایندها

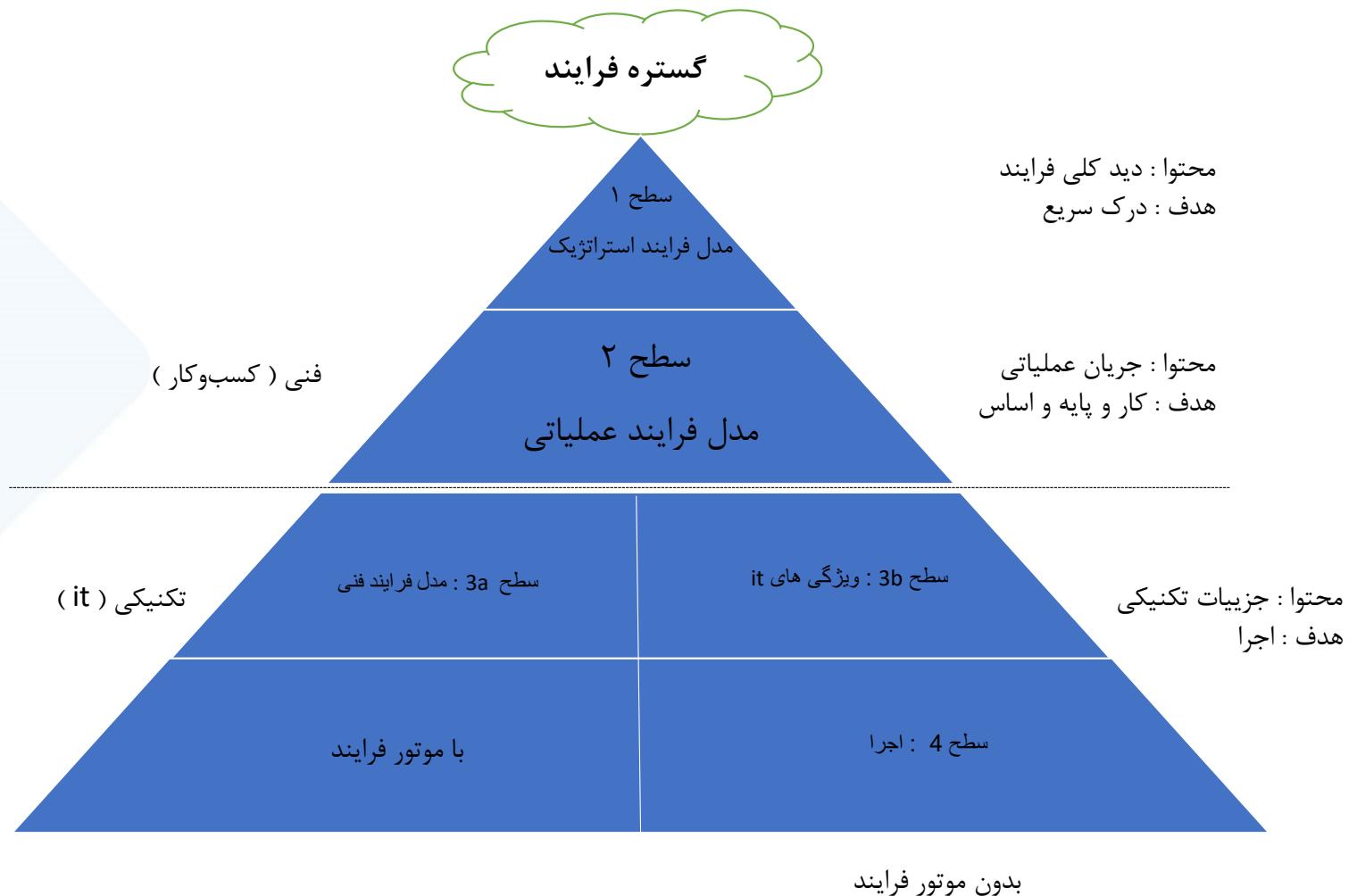
- نکته اول : مدلسازی فرایند فقط ترسیم نمودار **BPMN2** نیست.
- به جز نمودار فرایندی باید اطلاعات دیگری نیز در مورد فرایند مستند کنید.
- این اطلاعات در قالب شناسنامه فرایند است. در این شناسنامه کلیه اطلاعاتی که در طول چرخه مدیریت فرایند اعم از تحلیل، پیاده‌سازی، پایش و کنترل به آن نیاز است باید گنجانده شود.

شناختن فرایند

• اجزای شناختن فرایند :

1. هدف فرایند
2. صاحب فرایند
3. متولیان و مجریان فرایند
4. شرح فرایند
5. گام های اصلی اجرای فرایند
6. سرفصل های اطلاعاتی مورد استفاده در فرایند
7. مشکلات فرایند
8. ایده های بهبود
9. ورودی - خروجی فرایند
10. ضریب مکانیزاسیون فرایند
11. نمودار IDEF0
12. شاخص های کلیدی ارزیابی فرایند (KPI)

• نکته دوم : مدلسازی با رویکرد پیاده سازی

- نکته سوم : مدلسازی همه فرایندها لازم نیست.
 - دو نوع رویکرد برای انجام پروژه های مدیریت فرایند وجود دارد:
 1. رویکرد آبشاری : هر فاز به طور کامل انجام شود و سپس سراغ فاز بعدی می رویم.
 2. رویکرد توسعه تدریجی : لازم نیست همه فرایندها را مدل کنیم بلکه مدل کردن تعدادی از آنها و پیش بردن همین تعداد تا سطح پیاده سازی بسیار بهتر از مدلسازی همه آنهاست.

• نکته چهارم : استفاده از زبان مدلسازی **BPMN2** به جای سایر زبانها مثل فلوچارت

- BPMS (BPMN) بهترین زبان برای مدلسازی و ابزار اصلی تکنولوژی مدیریت فرایندهای کسب و کار .1
- Flow charting .2
- Swim lanes .3
- Event Process Chain : EPC .4
- Value Chain .5
- UML .6
- IDEF .7
- Process Chart .8
- SIPOC .9

• نکته پنجم : استفاده از نرم افزارهای Case tools به جای نرم افزارهایی مانند Visio

• مهم ترین دلایل که نباید فرایندها را با در Visio مدلسازی کرد و باید آنها را در Case tools مدل کرد:

1. مدیریت همزمان روی چند پروژه کلان و امکان یکپارچه سازی سریع و آسان آن

2. استفاده از ماتریس ها برای تقابل و مقایسه انواع اطلاعات موجود

3. سیستم گزارش گیری با فیلترینگ قوی و ارایه گزارشات متنوع با فرمت های html , word , xml

4. شبیه سازی فرایندها و امکان شناسایی تغییرات بهینه در فرایند، سازمان، مکان و اطلاعات

5. طراحی پایگاه داده و برنامه های کاربردی و مهندسی معکوس پایگاه های داده

6. قابلیت تبدیل برخی نمودارها به یکدیگر

7. قابلیت تبدیل نمودارها به ماتریس های مختلف

- نکته ششم : برای مدلسازی روش های مختلفی وجود دارند:
 1. مشاهدات مستقیم
 2. مصاحبه ها
 3. کارگاه های ساختاریافته
 4. کنفرانس های برمبنای وب
- نکته هفتم : دانش تکنیک های مصاحبه در مدلسازی به اندازه دانش اطلاعات در مورد **BPMN2** اهمیت دارد.

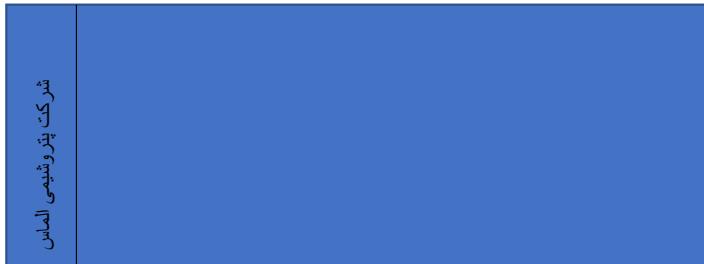
نمادهای BPMN2

• ۴ گروه نماد پر کاربرد BPMN2

1. خطوط شناوری یا مسیرهای جریان (Swim Lanes)
2. مصنوعات (Artifacts)
3. اشیا ارتباط دهنده (Connecting Objects)
4. اشیا جریان (Flow Objects)

خطوط شناوری یا مسیرهای جریان Swim lanes

- Pool : نشاندهده شرکت تجاری است(موجودیت کسبوکار).
- نکته مهم اینست که یک فرایند دیگر می تواند برای فرایند جاری یک شرکت تجاری مخصوص شود.
- مشتری نیز یک Pool جداگانه است که داخل چارت سازمانی نیست.
- موارد زیر می توانند جز Pool ها باشند :
 1. فرایند اصلی که در حال مدلسازی آن هستیم.
 2. فرایندهای دیگر
 3. موجودیت های خارجی
 4. مشتریان و تامین کنندگان

• Lane : برای جدا کردن فعالیت‌هایی است که به یک نقش یا واحد خاص در سازمان مربوط می‌شود به کار می‌رود و معمولاً بیانگر نقش‌های سازمانی هستند.

• موارد زیر می‌توانند جز lane ها باشند :

1. واحدهای سازمانی
2. پست‌های سازمانی
3. نقش‌های سازمانی

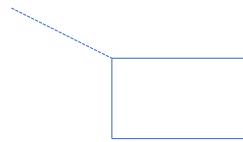
شرکت پژوهشی الماس	امور کارخانه سپریست	
	(پیش‌سرویس اسنادی)	

مصنوعات (Artifact)

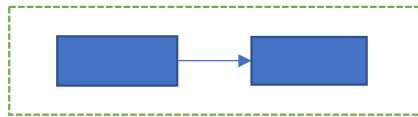
- جهت شفافتر شدن مدلسازی استفاده می‌شود.
- به مدلسازان این قابلیت را می‌دهند که اطلاعات بیشتری در مورد یک فرایند نشان دهند.
- این اطلاعات مستقیماً به دنباله یا جریان پیام فرایند (sequence or message) مربوط نمی‌شوند.
- **Data Object** یا اشیا داده: نماد یک فرمت یا سرفصل اطلاعاتی از جمله فرم، نامه، گزارش، چک لیست و سرفصل اطلاعاتی توسط یک وظیفه تولید یا توسط یک وظیفه مورد استفاده قرار می‌گیرد.

- **Text Annotation** یا حاشیه نویسی: توضیحات اضافی در مورد قسمتی از نمودار فرایندی ارایه نماید در حالیکه این توضیحات اضافه است و جز نمودار نیست و تاثیری در اجرای فرایند نخواهد داشت.

- **Group** یا گروه: فقط برای اهداف نمایشی مورد استفاده قرار می‌گیرد و تاثیری در اجرای فرایند ندارد.

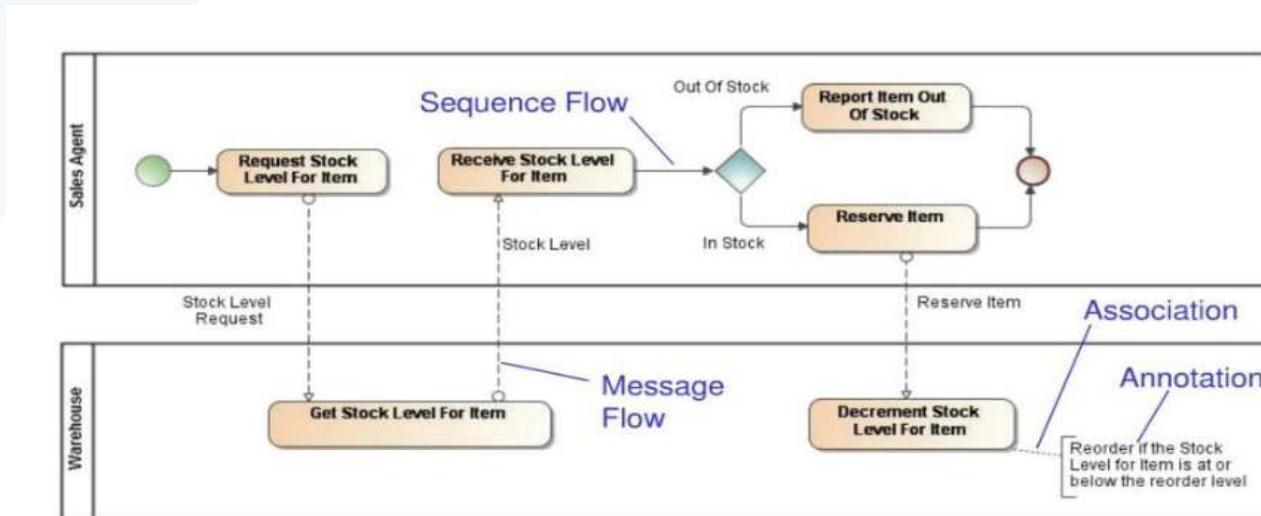

اشیا ارتباط دهنده (Connecting Object)

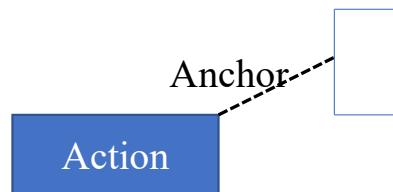
یا جریان توالی : جهت نمایش ترتیب و توالی انجام فعالیتها در داخل Lane های فرایند

یا جریان پیغام : جریان پیغام برای نمایش ارتباط بین دو شریک تجاری یا دو Pool

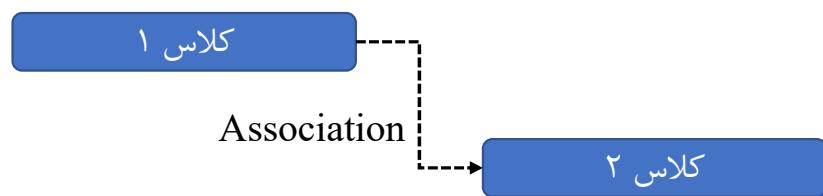
• **Anchor** : برای مرتبط کردن یک یادداشت متن، یادداشت یا نظر با سایر عناصر نمودار استفاده می شود.

• **Association** یا پیوند : برای نمایش ارتباط بین مصنوعات با سایر المان های BPMN2 .

نشان می دهد که کلاس های خاص با یکدیگر مرتبط هستند.

پیوندهای ارتباطی ممکن است دارای نام هایی تعریف شده باشند. نام ها به خواندن نمودارها کمک می کنند.

اشیا جریان (Flow Object)

• سه گروه اصلی :

یا رخداد Event .1

یا فعالیت Activity .2

یا دروازه Gateway .3

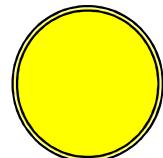
• **یا رخداد** : در ابتدا ، میانه یا انتهای یک فرایند رخ می دهد.

بر جریان فرایند تاثیر می گذارد.

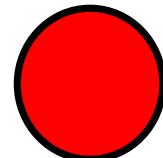
به سه گروه آغازین (Start) ، میانی (Intermediate) و پایانی (End) تقسیم می شوند.

Start

Intermediate

End

اشیا جریان <> Event یا رخداد <> انواع

• Start Event : جهت شروع فرایند استفاده می شود. الزاما باید به یکی از Notation ها متصل شود. به تنها یی هیچ کاربردی ندارد.

• Message Start Event : یک رویداد شروع پیام به این معنی است که پیامی از طرف یک شرکت‌کننده رسیده و شروع یک فرایند را آغاز کرده است.

• Timer Start Event : یک رویداد شروع تایمر به زمان و تاریخ یا تنظیم چرخه خاصی اجازه می دهد، به عنوان مثال، دوشنبه ها در ساعت ۹ صبح، شروع یک فرایند را آغاز کند.

• Conditional Start Event : یک رویداد شروع مشروط زمانی فعال می شود که یک شرط مشخص شده True شود.

• یک عبارت شرطی یک رویداد باید "نادرست" و سپس "درست" شود تا رویداد بتواند دوباره راه اندازی شود.

• Signal Start Event : یک رویداد شروع سیگنال به این معنی است که سیگنالی که از فرایند دیگری پخش شده است، رسیده و شروع یک فرایند را آغاز کرده است.

سیگنال ها برای منتشر و پخش کردن اطلاعات به فرایند دیگر کاربرد دارند.

✓ در واقع تفاوت اصلی بین رویدادهای Signal و message این است که همیشه به یک گیرنده خاص آدرس داده می شود (برای مثال یک بیسین ادرس دریافت کننده ایمیل را شامل می شود و یا یک تماس تلفنی با شماره گیری یک شماره خاص شروع می شود و مثالهایی از این قبیل). یک Signal بیشتر شبیه یک تبلیغ در روزنامه و یا یک تلویزیون تجاری است. در واقع برای آدرس و یا نفر خاصی ارسال نمی شود و هر کسی می تواند دریافت کننده آن باشد و اگر بخواهد می تواند نسبت به آن واکنش نشان دهد.

• Compensation Start Event : یک رویداد شروع Compensation فقط می تواند برای راه اندازی یک رویداد فرعی استفاده شود. نمی توان از آن برای شروع یک نمونه فرایند استفاده کرد. به این نوع زیرفرایند رویداد، فرایند فرعی رویداد جبرانی می گویند.

هنگام استفاده از یک فرایند فرعی به عنوان فعالیت هدف یک رویداد میانی جبران، از یک رویداد شروع جبران برای شروع یک فرایند فرعی رویداد جبران استفاده می شود. یک فرایند یا فرایند فرعی می تواند شامل چندین رویداد شروع خطأ باشد که با دریافت یک شی خطأ با ویژگی ErrorRef خاص، راه اندازی می شوند.

• Escalation Start Event : یک رویداد شروع Escalation اقداماتی را برای تسريع تکمیل یک فعالیت تجاری اجرا می کند. یک رویداد شروع Escalation فقط می تواند برای راه اندازی یک رویداد فرعی استفاده شود، نمی توان از آن برای شروع یک نمونه فرایند استفاده کرد. هنگامی که فرایند فرعی توسط یک Escalation Start Event از یک فعالیت فراخوانی راه اندازی می شود، آنگاه متغیرهای خروجی تعریف شده از فعالیت فراخوانی به فرایند فرعی ارسال می شوند.

• Multiple Start Event : یک رویداد شروع چندگانه نشان می دهد که راه های متعددی برای راه اندازی یک فرایند وجود دارد. با این حال، تنها یکی مورد نیاز است.

• Parallel Multiple Start Event : یک رویداد شروع چندگانه موازی نشان می دهد که قبل از شروع یک فرایند، چندین محرک مورد نیاز است.

اشیا جریان <> Event یا رخداد <> انواع Event

- یک رویداد Intermediate نشان می دهد که چیزی بین شروع و پایان یک فرایند اتفاق می افتد. رویدادهای میانی بر جریان یک فرایند تأثیر می گذارند، اما فرایند را شروع یا مستقیماً خاتمه نمی دهند.
- رویدادهایی هستند که وظیفه و هدف آن ها از پیش تعریف شده است. به عبارت دیگر، این رویدادها نقاطی هستند که نتیجه عملی که قبل انجام شده است را دریافت نموده و از آن برای ادامه فرایند و یا شروع فرایند دیگری استفاده می کنند.
در واقع این رویدادها در طول فرایند تنها یکبار فعال می شوند و پس از آن از مدل کنار گذاشته می شوند.
از آنجایی که این رویدادها می توانند به عنوان یک نقطه مهم در فرایند بر روی کل مدل تاثیر بگذارند، از این رو دارای نقش مهمی در مدل های فرایندی می باشند، به گونه ای که Catching events می توانند منجر به :
 - شروع یک فرایند شوند.
 - ادامه یک فرایند و یا مسیری از یک فرایند شوند.
 - اجرای یک فعالیت شوند و یا یک sub-process را لغو نمایند.
 - استفاده از مسیر دیگری در فرایند شوند در حالیکه Task و sub-process در حال اجرا باشند.

- رویدادهایی هستند که برخلاف عنوان نقاطی از فرایнд که در آن یک محصول (خروجی) تولید شده و Catching events به عنوان
- حال این محصول بایستی به قسمت دیگری از همان فرایند و با یک فرایند دیگر ارسال شود استفاده می‌شوند.
- در واقع نقش ارسال کننده و Catching events دریافت کننده را در این پروسه بازی می‌کنند.
- می‌توان گفت این رویدادها تا زمانی فعال هستند که متناظر با آنها هنوز فعال نشده است و به محض فعال شدن Catching events متناظرشان، این رویدادها غیر فعال می‌شوند.
- می‌توانند به عنوان : Throwing events
- هدفی تحقق یافته در طول فرایند استفاده شوند که نتیجه را برای قسمت دیگری ارسال می‌کنند.
- هدفی تحقق یافته در پایان فرایند استفاده شوند که در این حالت نیز نتیجه بدست آمده از اتمام فرایند را برای قسمت و یا فرایند دیگری ارسال می‌کنند.

- Intermediate Event : این رویداد برای مدلسازی متداولوژی‌هایی استفاده می‌شود که از رویدادها برای نشان دادن برخی تغییرات در یک وضعیت فرایند استفاده می‌کنند.

- Message Catch Intermediate Event : برای دریافت پیام از رویداد Message Catch/Throwing Intermediate Event استفاده می‌شود. این رویداد باعث می‌شود در صورتی که یک فرایند منتظر پیام باشد، ادامه یابد.
- Message Throwing Intermediate Event : برای ارسال پیام از رویداد استفاده می‌شود.

- Timer Catch Intermediate Event : یک رویداد میانی ثبت تایمر به عنوان مکانیزم تأخیر بر اساس زمان و تاریخ یا چرخه خاصی عمل می‌کند، به عنوان مثال، دوشنبه‌ها در ساعت ۹ صبح.

- Condition Catch Intermediate Event : یک رویداد میانی زمانی آغاز می‌شود که یک شرط درست شود.

• رویداد میانی دریافت پیوند قابلیت اتصال دو بخش از یک فرایند را فراهم می کند. Link Catch/Throwing Intermediate Event

توسط این قسمت می توانید برای ساده تر کردن فرایندهای خیلی طولانی و خواندن آسان یک قسمت از فرایند را برش بزنید و به خط بعد ببرید.

شما می توانید از این رویداد برای یکی از موارد زیر استفاده کنید:

1. موقعیت های حلقه ای ایجاد کنید.

2. از خطوط جریان توالی طولانی اجتناب کنید، به عنوان «اتصالات خارج از صفحه» برای چاپ یک فرایند در چندین صفحه، یا به عنوان اشیاء عمومی Go To در سطح فرایند.

3. را از یک رویداد میانی Link Catch دریافت کنید.

4. شما فقط می توانید از یک رویداد پیوند برای هر سطح Process استفاده کنید، به این معنی که نمی تواند یک والد را با یک SubProcess مرتبط کند.

• یک رویداد میانی Link Throwing برای ارسال یک لینک به یک رویداد میانی Link Catch استفاده می شود.

• از یک throwing link event به عنوان نقطه خروج استفاده و از سوی دیگر از یک catching link event به عنوان نقطه ورود استفاده می شود و بدین ترتیب این دو رویداد را به عنوان یک جفت مرتبط با هم با و تحت عنوان یک اسم یکسان نامگذاری می کنیم.

• یک رویداد میانی Signal Catch برای دریافت سیگنال استفاده می شود.

سیگنال ها در مدل سازی فرایند کسب و کار برای ارتباطات عمومی درون و بین سطوح فرایند استفاده می شوند.

یک رویداد میانی Signal Throwing برای ارسال سیگنال استفاده می شود.

• یک رویداد میانی چندگانه نشان می دهد که می توان انواع مختلفی از رویدادها را گرفت. فقط یکی از محرک های رویداد تعریف شده مورد نیاز است.

یک رویداد میانی Multiple Throwing نشان می دهد که چندین نوع رویداد ارسال می شود. تمام محرک های تعریف شده توسط این رویداد ارسال می شوند.

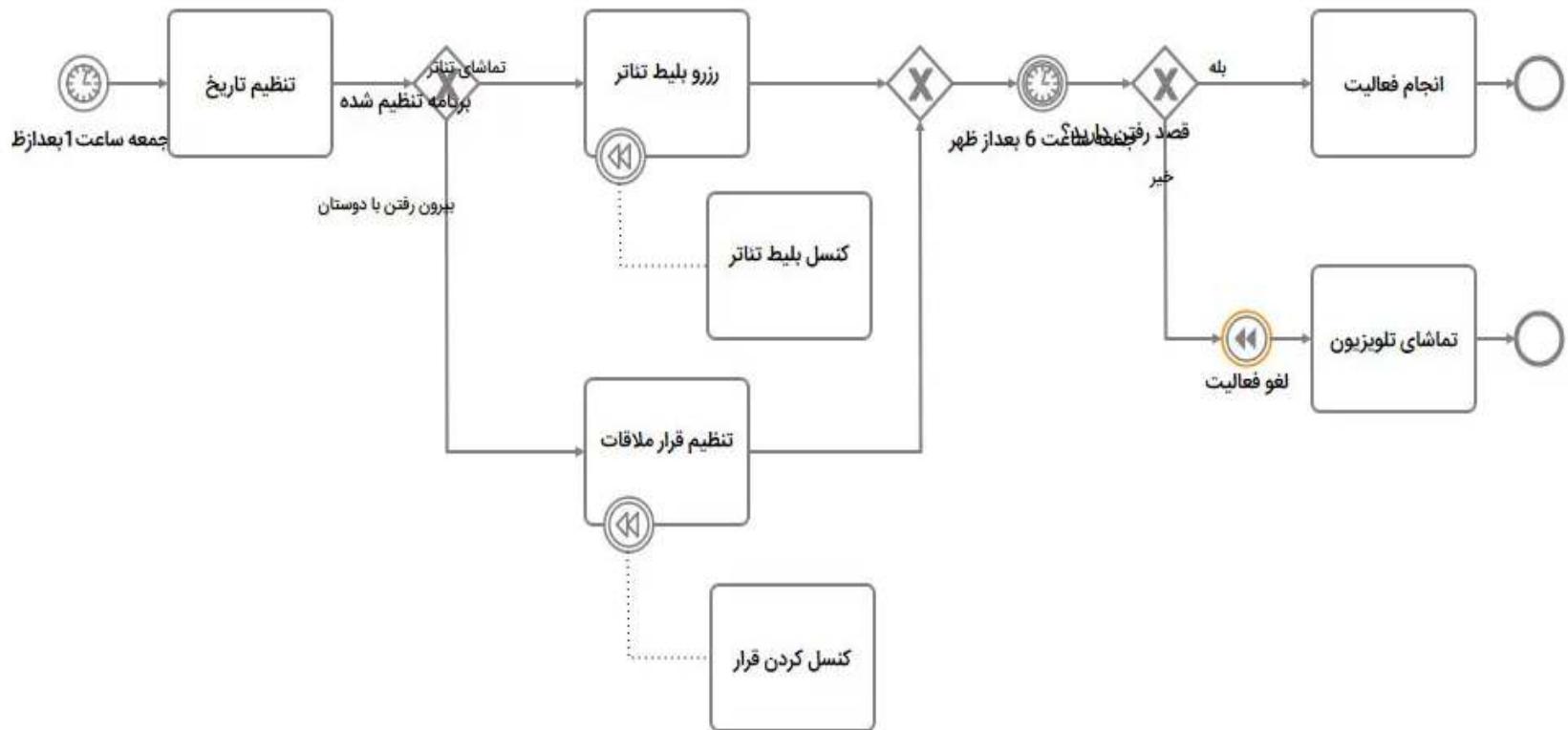
• یک رویداد میانی Parallel Catch نشان می دهد که چندین نوع رویداد ثبت شده است. همه محرک های رویداد تعریف شده برای راه اندازی این رویداد مورد نیاز هستند.

- Compensation Throwing نشان می دهد که جبران خسارت Compensation Throwing Intermediate Event ضروری است.

بعضی وقت ها ممکن در فرایند ما فعالیتی اجرا شود که گاهی اوقات نیاز به لغو آن تحت شرایط خاصی باشد.

- در رابطه با رویداد compensation قوانین خاصی وجود دارد که در ادامه به آنها اشاره شده است:
 - Throwing compensations ها به فرایندهای خود ارجاع داده می شوند ، از این رو خود رویداد می تواند در درون Pool موثر باشد. این موضوع نشان می دهد که چگونه این نوع رویداد با throwing message event متفاوت است.
 - یک رویداد compensation ضمیمه شده تنها در صورتی که به آن ضمیمه شده به طور کامل و با موفقیت اجرا شده باشد و فرایند منجر به اصلاح شود ، می تواند رخ دهد و این در حالیست که انواع رویدادهای ضمیمه شده دیگر تنها در صورتی می توانند رخ بدهند که فعالیتی که بر روی آن ضمیمه شده اند فعال شود.
 - رویدادهای compensation ضمیمه شده از طریق وابستگی های مجازی به compensation tasks متصل می شوند و برای این اتصال نیازی به جریان های توالی ندارند. به همین دلیل BPMN بر روی این موضوع که compensationها قابلیت انجام کارهایی فراتر از یک جریان فرایندی معمولی را دارند تاکید دارد.

اشیا جریان <> Event یا رخداد <> انواع Event

• یک رویداد None Start نتیجه تعریف شده ای ندارد.

• یک رویداد پایان پیام نشان می دهد که پس از تکمیل یک فرایند، پیامی ارسال می شود.

• یک خطای تعریف شده ایجاد می شود، که منجر به خاتمه تمام رشته های فعال فعلی در یک Sub Process خاص Error End Event می شود.

• یک رویداد پایان Escalation نشان می دهد که یک تشدید باید راه اندازی شود. سایر رشته های فعال تحت تأثیر این رویداد قرار نمی گیرند و همچنان اجرا می شوند.

• یک رویداد لغو پایان در یک زیر فرایند تراکنش استفاده می شود. این نشان می دهد که تراکنش لغو می شود و یک رویداد مرز لغو متصل به مرز SubProcess فعال می شود. همچنین نشان می دهد که پیام لغو پروتکل تراکنش باید به همه نهادهای در گیر در تراکنش ارسال شود.

• Compensation End Event : یک رویداد پایان جبران خسارت نشان می دهد که جبران خسارت ضروری است.

اگر فعالیتی که با موفقیت انجام شده است شناسایی شود، آن فعالیت جبران می شود.

اگر هیچ فعالیتی شناسایی نشود، تمام فعالیتهایی که با موفقیت انجام شده‌اند قابل مشاهده از رویداد پایان جبران خسارت به ترتیب معکوس جریان‌های دنباله‌ای خود جبران می شوند.

برای جبران، یک فعالیت باید دارای یک رویداد مرزی جبران باشد یا حاوی یک فرایند فرعی رویداد جبران خسارت باشد.

• Signal End Event : یک رویداد پایان سیگنال نشان می دهد که یک سیگنال زمانی که به پایان رسید پخش می شود.

• Terminate End Event : یک رویداد خاتمه پایان نشان می دهد که تمام فعالیت‌ها در یک فرایند، از جمله تمام نمونه‌های فعالیت‌های چند نمونه‌ای، باید فوراً پایان داده شوند. این روند بدون هیچ گونه غرامت یا رسیدگی به رویداد پایان خواهد یافت.

• Multiple End Event : یک رویداد پایانی چندگانه نشان می دهد که پایان دادن به یک فرایند پیامدهای متعددی دارد و همه آنها رخ می دهند، به عنوان مثال، ممکن است چندین پیام ارسال شود.

اشیا جریان << Activity یا فعالیت

• **Activity** یا فعالیت : اقداماتی که در طول یک فرایند توسط ذینفعان فرایند انجام می شود.

Task

• فعالیت های اتمیک یا Task که قابل شکستن به فعالیتهای ریزتر نیستند.

• فعالیت های ترکیبی که به آنها Sub-Process گفته می شود که خود یک فرایند دیگر در دل فرایند فعلی هستند که بنا به نیاز از آنها استفاده می شود.

Process

Process

انواع Task

- **User Task** : این نوع وظیفه در مواردی کاربرد دارد که انجام کار می‌بایست توسط افراد و از طریق کارتابل و سیستم مکانیزه انجام شوند. شخص باید در کارتابل، آن را باز کند تا فرم مربوطه را دیده و تکمیل نماید.

- **Manual Task** : این فعالیت زمانی کاربرد دارد که می‌خواهیم یک کار به صورت دستی توسط یک شخص انجام شود. کاری به کارتابل کسی ارسال نمی‌شود.

- **Script Task** : موقعی که می‌خواهیم BPMN یا سیستم مکانیزه کدی را که در آن نوشته ایم را اجرا کند. وقتی فرایند به این وظیفه رسید کد پشت این وظیفه اجرا و کار به کارتابل ارسال نمی‌شود.

- **Send Task** : برای ارتباط بین دو فرایند طراحی شده اند. وقتی که می‌خواهیم پس از انجام یک کار مشخص به یک فرایند پیام ارسال کنیم تا موجب محقق شدن رویدادی در آن فرایند شویم.

- **Receive Task** : در هنگام ارتباط بین دو فرایند کاربرد دارد. وقتی کار به این فعالیت برسد صبر می کند تا پیامی را از فرایند دیگری دریافت نماید تا بتواند کار خود را ارسال کند.

- **Service Task** : از این نوع Task برای نمایش ارتباط فرایندی که توسط سیستم BPMS مکانیزه شده است با سیستم های مختلف موجود در سازمان استفاده می شود. پشت این Task یک وب سرویس قرار خواهد گرفت.

- **Business Rule Task** : به تازگی در **BPMN2.0** اضافه شده است. مکانیزمی را برای یک فرایند فراهم می کند تا ورودی به موتور قوانین کسبوکار ارائه کند و سپس خروجی ارائه شده توسط موتور قوانین کسبوکار را بدست آورد.

- **Transaction** : تراکنش یک نوع تخصصی از SubProcess است که رفتار ویژه آن از طریق یک پروتکل تراکنش (مانند WS-Transaction) کنترل می شود.

- **Call Activity** : به یک فعالیت تعریف شده در فرایندی اشاره می کند که خارج از تعریف فرایند فعلی است. این به شما امکان می دهد یک تعریف فرایند قابل استفاده مجدد ایجاد کنید که می تواند در چندین فرایند دیگر مورد استفاده مجدد قرار گیرد.
- این عنصر بسیار شبیه یک فرایند فرعی به نظر می رسد از نظر طراحی فقط با یک حاشیه ضخیم ترسیم می شود.
- در BPMN 1.2، با اختصاص یک ویژگی به subprocess، بین subprocessهای تعبیه شده و قابل استفاده مجدد تفاوت ایجاد می شد. در BPMN نیز، این اصل کماکان برقرار است اما نحوه تعریف آن متفاوت است. در نسخه جدید، اگر یک subprocess در مدل تعبیه شود، این تنها زمانی می تواند مجددا استفاده شود که به عنوان یک global subprocess تعریف شود و آنرا از طریق یک call activity به منبع آن ارجاع داد. به عبارت دیگر بایستی برای بکارگیری مجدد آنرا به subprocess تعبیه شده ارجاع داده شود.
- فعالیت فراخوانی و فرایند فرعی ویژگی های مهم مشترکی دارند. هر دو به طور همزمان یک فعالیت واحد و یک جریان فعالیت از رویداد شروع به رویداد پایان هستند.
- هر دو ممکن است در نمودارها به دو روش مختلف ارائه شوند: جمع شده، با نشانگر [+] در مرکز پایین نشان داده شده است، یا منبسط شده، یک مستطیل گرد بزرگ شده که جریان را محصور می کند.
- آنچه را که ما امروزه به عنوان یک زیر فرایند می شناسیم، در آن زمان یک زیر فرایند تعبیه شده و فعالیت فراخوانی را یک فرایند فرعی قابل استفاده مجدد می نامند. البته هیچ کس دقیقاً معنی آن را نمی دانست. برخی فکر می کردند که به شکل مربوط می شود - فرو ریخت یا منبسط شد - اما ربطی به آن نداشت. **BPMN2.0** این تمایز را با وضوح بیشتری حل کرد.

• **Event SubProcess** : یک رویداد فرعی یک زیر فرایند معمولی است که ویژگی Triggered by Event آن روی True تنظیم شده است. این بخشی از یک جریان عادی از فرایند مادر نیست. هیچ جریان دنباله ورودی یا خروجی وجود ندارد.

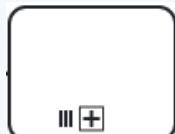
یک رویداد فرعی ممکن است بارها رخ دهد. برخلاف SubProcess استاندارد که از جریان فرایند والد به عنوان یک trigger استفاده می کند، یک رویداد Start به عنوان trigger دارد. هر زمان که Start Event در حالی که فرایند والد فعال است راه اندازی شود، Event SubProcess شروع می شود.

• 4 نوع نشانگر را برای Sub-Processes مشخص می کند که در ذیل به شرح آنها می پردازیم:

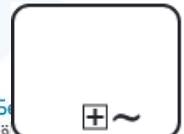
1. **Loop** : یک Sub-Process با نشانگر حلقه نشان می دهد که فرایند فرعی خود را به ترتیب تکرار می کند.

2. **Multi-instance** : یک زیر فرایند با نشانگر چند نمونه ای نشان می دهد که فرایند فرعی می تواند با سایر فرایندهای فرعی یکسان به طور همزمان اجرا شود.

3. **Compensation** : در زمینه جبران یک رویداد استفاده می شود. بر این اساس، این وظیفه در نمودار فرایند تنها توسط associations نشان داده می شود و هیچ عنوان از جریان های ترتیبی استفاده نمی شود. ترکیب احتمالی compensation با یک Loop یا Multiple Instance هر دو نشانگر به صورت موازی قرار می گیرند. همچنان compensation می تواند با سایر انواع وظیفه نیز استفاده شود. یک compensation نیز می تواند به صورت موازی بارها و بارها تکرار و اجرا شود تا در نهایت به موفقیت برسد.

4. **Ad hoc** : یک فرایند فرعی با نشانگر Ad-Hoc مجموعه ای از وظایف را نشان می دهد که صرفاً برای رسیدگی به یک مورد خاص وجود دارد.

(Gateway) دروازه

- **Gateway** یا دروازه دو کاربرد اصلی دارند:
 1. تصمیم گیری ها در فرایند را نشان می دهند.
 2. برای منشعب شدن (Forking) و بهم پیوستن (Joining) مسیرها در فرایند مورد استفاده قرار می گیرند.
- **Gateway** برای نمایش نقاط کنترلی و تصمیم گیری ها استفاده می شوند.
- به علاوه از این Notation هم به عنوان تفکیک کننده مسیر و هم در جهت ترکیب مسیرها استفاده می شود.
- از یک task فقط یک ورودی و یک خروجی داریم در صورت وجود بیش از یک ورودی یا خروجی باید از **Gateway** استفاده نمود.

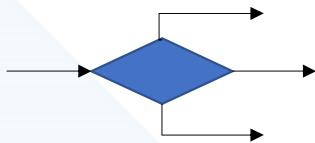
• **Gateway** انواع

❖ دروازه انحصاری **Exclusive Gateway** : جهت منشعب کردن فرایند به دو یا چند مسیر متفاوت به کاربرده می شود.

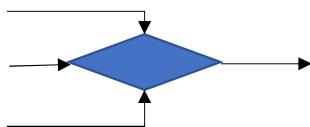
شاخه های خروجی از این دروازه دارای هیچگونه اشتراکی نیست و صرفا یکی از شاخه ها فعال می گردد. (XOR)

وقتی می خواهیم از چند مسیر فقط یکی را انتخاب کنیم از این دروازه استفاده می کنیم. این دروازه حالت واگرا و هم گرا دارد.

کاربرد دوم جمع کردن شاخه هایی که قبلاً منشعب شده فرایند است.

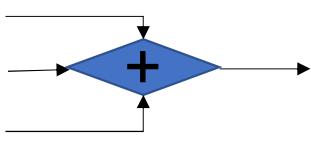
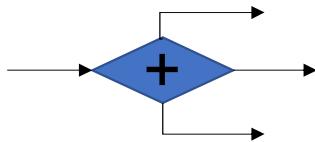
زمانی که بخواهیم با وارد شدن اولین انشعاب بلافصله فرایند به مسیر خود ادامه دهد.

❖ دروازه موازی **Parallel Gateway** : دروازه موازی واگرا با ورود یک جریان توالی بلافصله تمامی جریان های خروجی را فعال می کند. این دروازه هنگامی بکار می بریم که بخواهیم چند فعالیت به صورت موازی با هم انجام شوند.

دروازه موازی همگرا وظیفه جمع کردن چند شاخه ورودی را دارد. با ورود هر شاخه منتظر بعدی مانده و با ورود آخرین شاخه بلافصله

شاخه خروجی را فعال می کند.

- ❖ دروازه جامع یا مشمول **Inclusive Gateway** : یک شاخه ورودی را به تعداد منتخب منشعب می کند. شما می توانید به تعداد دلخواه مسیرهای خروجی را انتخاب کنید مثلا از ۳ مسیر خروجی هریک از مسیرها ، همه مسیرها ، مسیر ۱ و ۲ ، مسیر ۱ و ۳ .

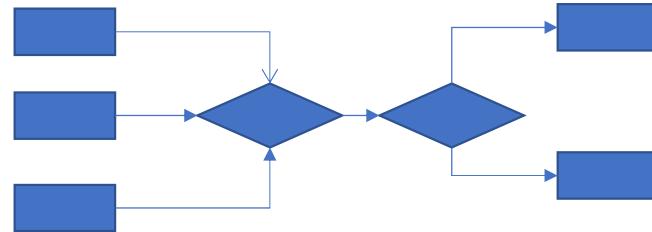
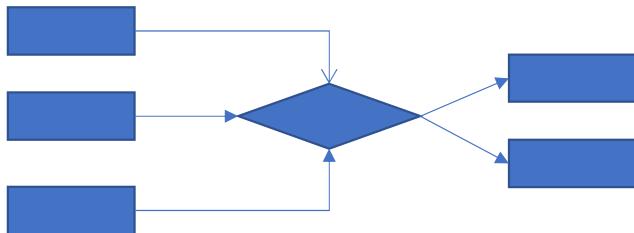
- ❖ دروازه پیچیده یا مجتمع یا مرکب **Complex Gateway** : مسئول رسیدگی به وضعیت هایی را دارد که سایر دروازه ها از آن پشتیبانی نمی کند.
- دروازه های قبلی دارای رفتاری از پیش تعریف شده هستند. در حالی که این دروازه روشی را جهت برنامه ریزی هر نوع رفتار موردنظر برای مدلساز مهیا می کند.

- ❖ دروازه مبتنی بر رویداد **Event Based Gateway** : دروازه های قبلی رفتاری از پیش تعریف شده و مبتنی بر داده هستند. این دروازه بر پایه داده حرکت نمی کند بلکه وابسته به اینکه کدام رخداد در ادامه اتفاق خواهد افتاد. این درگاه بیان کننده نقاط منشعب شونده ای در هر فرایند هستند که در آن هر یک از انشعبات اتفاق افتادن یک رویداد انتخاب می شود. زمانی که اولین شاخه فعال شد فرایند از آن شاخه ادامه می یابد و مابقی مسیرها دیگر معتبر نیستند و اجرا نمی شوند.

✓ دروازه همزمان نمی تواند هم واگرا باشد هم همگرا.

Items And Data

- **Data Object :** یک عنصری است که موارد را در طول اجرای فرایند ذخیره یا منتقل می کند.
عناصر Data Object باید در داخل فرایند یا عناصر SubProcess قرار داشته باشند.

یک عنصر Data Object می تواند به صورت اختیاری به عنصر DataState ارجاع دهد، که وضعیت داده های موجود در یک Data Object است.

- مجموعه Data Object را به این صورت نمایش می دهند.

- **Data Store :** یک مکانیزمی را برای فعالیت هایی برای بازیابی یا به روز رسانی اطلاعات ذخیره شده ارائه می دهد که فراتر از محدوده یک فرایند باقی میمانند.

• **Data Input And Data Output :** فعالیت ها و فرایندها اغلب به داده هایی برای اجرا نیاز دارند. علاوه بر این، آنها ممکن است داده ها را در حین یا در نتیجه اجرا تولید کنند. داده های مورد نیاز به عنوان ورودی داده گرفته می شوند. داده های تولید شده با استفاده از نماد خروجی داده

Data Input

Data Output

گرفته می شوند.

یک Data Association برای مدل‌سازی اینکه چگونه داده‌ها به عناصر آگاه از آیتم هدایت می‌شوند یا از آن بیرون کشیده می‌شوند، استفاده می‌شود.

توکن‌ها در امتداد یک انجمن داده جریان ندارند. بنابراین تأثیر مستقیمی بر جریان یک فرایند ندارند.

از طرف دیگر، اشیاء داده می‌توانند مستقیماً با یک جریان توالی مرتبط شوند تا همان ارتباط داده‌های ورودی یا خروجی را نشان دهند. این یک میانبر بصری است که در یک مدل به عنوان دو انجمن داده ذخیره می‌شود.

